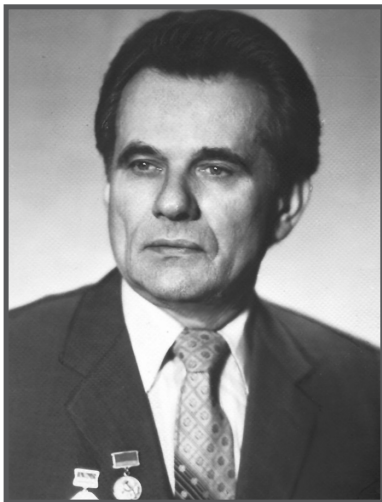


# ПІШОВ ІЗ ЖИТТЯ ПРОФЕСОР ЄВГЕН ТИМОФІЙОВИЧ СКЛЯРЕНКО — ВИДАТНИЙ ВЧЕНИЙ, ПЕДАГОГ, ЛІКАР



18 листопада 2016 р. на 93-му році пішов із життя видатний вчений, педагог, лікар, двічі лауреат Державної премії України, заслужений діяч науки України професор **Євген Тимофійович Склярєнко**. Його життєвий шлях став яскравим прикладом благородного служіння Батьківщині, вибраній справі, вірності своїм ідеалам та переконанням.



Перші кроки на шляху становлення спеціаліста-лікаря та науковця Євген Тимофійович почав у далекому 1945 р., коли одразу після демобілізації, у тяжких умовах післявоєнного будівництва, почав навчатися великій медицині спочатку у Вінницькому, а потім у Львівському медичному інституті, який і закінчив з відзнакою у 1951 р. По закінченні вищого медичного навчального закладу направлений на посаду завідувача Шевченківської дільничної лікарні Кілійського району Одеської області. Уже тоді молодий лікар виділявся серед своїх колег прагненням до знань, підвищенням своїх професійних навиків та вмінням науково обґрунтовувати результати профілактично-лікувальної роботи.

Творчий науковий підхід до розв'язання питань, що виникають під час практичної діяльності, постійний пошук нового, бажання творити та зробити значно більше, ніж це можливо в умовах дільничної лікарні, зумовлюють приїзд Є.Т. Склярєнка у 1952 р. до Києва. Тут вся подальша наукова, педагогічна та практична діяльність Євгена Тимофійовича була пов'язана спочатку з Інститутом травматології та ортопедії Національної академії медичних наук (НАМН) України (1952–1977 рр.), а у подальшому — з Національним медичним університетом ім. О.О. Богомольця (з 1977 р. до останніх днів життя).

В Інституті травматології та ортопедії НАМН України Є.Т. Склярєнко пройшов шлях від клінічного ординатора до доктора медичних наук, професора, керівника клініки захворювань суглобів у дорослих. У колективі інституту, в якому працювали і творили видатні всесвітньо відомі вчені-ортопеди-травматологи професори О.Г. Єлецький, Г.Є. Фруміна та інші, Є.Т. Склярєнко розкрив свій яскравий творчий та-

лант науковця-дослідника та хірурга-новатора, який завжди йшов попереду у вирішенні науково-практичних завдань травматології та ортопедії. Особливо велику роль у формуванні Євгена Тимофійовича як вченого та клініциста безпосередньо відіграв його вчитель — професор К.М. Клімов.

У 1959 р. Є.Т. Склярєнко захистив кандидатську дисертацію «Оперативне лікування переломів вертлюгової ділянки», а у 1966 р. — докторську «Хірургічне лікування хворих на ревматоїдний артрит III ст.», у 1968 р. отримав вчене звання професора. У ці та наступні роки Євген Тимофійович активно й успішно працював над найактуальнішими проблемами травматології та ортопедії, виконував консультативну та лікувальну роботу, займався підготовкою асистентів і спеціалістів високої кваліфікації для медичної галузі своєї та інших країн.

Під час педагогічної роботи Є.Т. Склярєнка на посаді завідувача кафедри травматології та ортопедії Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця (до 1997), а потім професора цієї кафедри яскраво розкрився його талант видатного педагога — за 20 років Євген Тимофійович виховав багато висококваліфікованих спеціалістів — лікарів та науковців, які працюють в Україні та за її межами.

Багатогранною була і громадська діяльність професора Є.Т. Склярєнка. Його неодноразово обрано членом правління Всесоюзних та Республіканських наукових товариств ортопедів-травматологів та ревматологів, членом правління і заступником голови наукового товариства ревматологів України, головою I Національного конгресу ревматологів. Є.Т. Склярєнко був головним редактором науково-практичного фахового журналу «Літопис травматології та ортопедії».

Євген Тимофійович — обдарована творча особистість. З-під його пера вийшла не одна поетична збірка, де автор розкрив своє життєве кредо, любов до Батьківщини та громадську позицію.

*Для багатьох наш колега, товариш, вчитель, наставник Євген Тимофійович Склярєнко завжди залишатиметься прикладом у роботі й особистому житті. Світла йому пам'ять!*

**Колектив Національного медичного університету ім. О.О. Богомольця, колектив ДУ «Інститут травматології та ортопедії НАМН України», ВГО «Асоціація травматологів-ортопедів України», редакція «Українського ревматологічного журналу»**